

dioens krænkelse af vederlagsretten, mens tvangslicensen var gældende. Mindretallet påpeger endelig, at de foreslåede bevissikringsregler på en række andre områder gøres anvendelige ud fra friere behovsovervejelser, selv om der ikke sker krænkelse af enerettigheder. Disse behov gør sig gældende med fuldt samme styrke ved grove og systematiske krænkelse af vederlagsretten på tvangslicensområderne.

Der henvises til betænkningen side 56.

Regeringen har i overensstemmelse med udvalgsflertallets anbefaling ikke fundet grundlag for at stille forslag om medtagelse af tvangslicenser under reglerne om bevissikring. Regeringen har herved blandt andet lagt vægt på, at det følger af ophavsretslovens § 47, stk. 2, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af vederlag i henhold til tvangslicensbestemmelserne, herunder ophavsretslovens § 68. Der vil i den forbindelse eventuelt kunne fastsættes regler om en generel oplysningspligt mv., samt andre regler, der tager hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende inden for de enkelte tvangslicensområder.

På den baggrund er lovforslaget udformet i overensstemmelse med flertallets forslag.

I tilslutning til gennemgangen af ophavsretslovens regler har udvalget overvejet, om der også bør være øget adgang til bevissikring ved overtrædelser omfattet af § 75 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, dvs. ved salg mv. af piratprogramkort. Det har på den ene side været anført, at der ikke direkte er tale om en immaterialretskrænkelse. På den anden side har det været anført, at ulovligt salg af piratprogramkort rammer rettighedshaverne, og branchen har over for udvalget dokumenteret at have betydelige bevissikringsproblemer, navnlig i relation til beviset for omfanget af en virksomheds eller persons ulovlige salg. På denne baggrund har udvalget fundet, at radio- og fjernsynslovens § 75 a bør medtages.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at overtrædelser som nævnt i § 75 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed bør kunne danne baggrund for en bevissikringsundersøgelse. Det bemærkes i den forbindelse, at § 75 a på tidspunktet for afgivelse af betænkning nr. 1385/2000 alene omfattede salg mv. i erhvervs-mæssigt øjemed. Ved lov nr. 446 af 31. maj 2000 blev § 75 a ændret, således at bestemmelsen nu også omfatter salg mv. af dekoderer eller andet dekoderudstyr, der sker i ikke-erhvervs-mæssigt øjemed. Justitsministeriet finder imidlertid, at reglerne om bevissikring også bør omfatte privates salg mv. af det nævnte udstyr, hvor betingelserne i lovforslagets § 1 i øvrigt er opfyldt. Lovforslaget omfatter på den baggrund også

sådanne overtrædelser af § 75 a, som omhandlet i den seneste ændring af bestemmelsen, jf. herved lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 4.

Udvalget har endvidere fundet, at bevissikringsreglerne som udgangspunkt også bør finde anvendelse ved krænkelse af patenter, og at brugsmønstre og rettigheder til halvlederproduktors udformning i tilslutning hertil bør medtages. Anvendelse af reglerne om bevissikring på disse teknisk betonedede rettigheder giver efter udvalgets opfattelse ikke anledning til særlige betænkeligheder, så længe der er tale om produkter bestemt for salg. Angår den formodede krænkelse derimod en produktionsproces eller maskiner eller andet udstyr, som indgår i den anden virksomheds produktionsapparat, består der efter udvalgets flertals opfattelse så stærke hensyn til beskyttelse af denne virksomheds erhvervshemmeligheder, at de foreslåede regler om bevissikring ikke bør finde anvendelse, jf. neden for i bemærkningerne under pkt. 5.5.

De grunde, som har ført til, at udvalgets flertal foreslår den nævnte undtagelse for visse tilfælde af krænkelse af patenter, brugsmønstre og rettigheder til halvlederproduktors udformning, gør sig gældende på samme måde i relation til erhvervshemmeligheder, jf. markedsføringslovens § 10. Anvendelse af reglerne om bevissikring til fordel for indehaveren af erhvervshemmeligheder ville indebære, at denne, når en krænkelse var sandsynliggjort, fik adgang til at lade foretage en undersøgelse af konkurrentens produktionsprocesser og produktionsapparat. Den overvejende opfattelse i udvalget har været, at dette ville være for vidtgående, da der herved regelmæssigt ville opstå en alvorlig risiko for prisgivelse af konkurrentens erhvervshemmeligheder. Denne risiko ville ikke, eller i hvert fald ikke på effektiv måde, kunne imødegås ved, at det blev overladt til en sagkyndig at foretage undersøgelsen af konkurrentens produktionsprocesser og produktionsapparat, idet rekvirenten i sagens natur måtte have adgang til at studere den sagkyndiges rapport vedrørende ligheder og forskelle mellem de to virksomheders fremgangsmåder og maskiner mv. Af disse grunde har udvalget heller ikke fundet, at erhvervshemmeligheder, jf. markedsføringslovens § 10, bør være omfattet af bevissikringsreglerne.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets anbefalinger vedrørende de ovennævnte rettigheder mv., og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 8, 9 og 10, som begrænset ved lovforslagets § 1, stk. 3, 2. pkt. Der henvises til bemærkningerne i pkt. 5.5. vedrørende sidstnævnte bestemmelse.